

Posudek vedoucího diplomové práce

Autor, název, místo, vedoucí práce, rok, rozsah práce: Bc. Karolína KUMPFŮVÁ, *Druhý život Adalberta Stiftera v jeho rodném kraji*, PedF UK, Praha 2016, 131 stran.

Vedoucí práce: Doc. PhDr. Alena Míšková, Ph.D. et Mgr. Robert Skopek

Hodnoticí kritéria

	<i>splňuje</i>	<i>splňuje z větší části</i>	<i>splňuje z menší části</i>	<i>nesplňuje</i>
Problematika a cíl práce jsou zformulovány a odpovídají zadání a názvu práce.	X			
Metody využití autorem jsou adekvátní vzhledem k cíli práce a tématu.		X		
Autor se opírá o relevantní prameny a literaturu .	X			
Struktura práce je vyvážená a logická.	X			
Zpracování vykazuje rysy originality a vlastního přínosu .	X			
Práce je prosta gramatických a stylistických chyb .		X		
Práce je psána kultivovaným odborným jazykem za použití správné terminologie .	X			
Autor správně cituje .	X			
Autor nic podstatného neopomenul (obsah, úvod, závěr, seznam pramenů použité literatury, anotace v češtině a cizím jazyce, rozsah odpovídá zadání).	X			

Celkové hodnocení (slovně)

Hodnotit tuto předkládanou práci je pro mne coby jejího „vedoucího“ dvojnásobně obtížné. Za prvé je zde fakt, že jsem ji „zdedil“ po zemřelé kolegyni Aleně Míškové, a to již ve velmi pokročilém stavu, kdy její osnova byla prakticky hotová. A za druhé kvůli tomu, že se vymyká obecně sdílené představě, jak by měl vypadat výstup ortodoxně historického bádání.

Práce se primárně zabývá „druhým životem“ Adalberta Stiftera v jeho rodném kraji, tedy v Horní Plané, na Šumavě a přeneseně – i v duchu Stifterova chápání vlasti – v českých zemích obecně. Logicky se tudíž musí rozpadat na dva víceméně nesourodé celky, tedy Stifterův odkaz před vysídlením Němců z Čech a po něm. Autorka nejprve stručně shrnuje Stifterův život a dílo, jeho vztah k vlasti i jeho myšlenkový obzor. Dále podává přehled jeho díla v českých překladech a pak přistupuje k hlavnímu tématu.

Tato část je rozdělena spíše tematicky než chronologicky, tj. diplomantka se zabývá Stifterovými památníky, pomníky, Stifterovým parkem, konferencemi o něm, společnými česko-německými iniciativami atd. Přes toto tematické dělení je výsledný obraz plastický a chronologie z něj vystupuje nenásilně a sama o sobě.

Proč je autorčin přístup neortodoxní? Ze dvou důvodů. Práce překračuje úzce vymezený rámec díla čistě historického a na několika místech přerůstá do roviny historicky-literárního až obecně kulturního eseje. Tomu odpovídají i diplomantkou zvolené výrazové prostředky. Snad by práce takového druhu lépe působila jako výstup studentky bohemistiky či germanistiky... Upřít se práci ovšem nedá, kromě nepopiratelné informační hodnoty, rovněž čtivost a snad i jisté souznění se Stifterem samotným.

Druhým důvodem je fakt, že soudobé dějiny autorce přerůstají doslova v současnost, kdy monitoruje události, kterým se jen stěží dá dnes říkat historické. Osobně tuto skutečnost hodnotím kladně, neboť mnoho ze zaznamenaných drobných informací by jinak mohlo upadnout v zapomnění a v době, kdy už by byly skutečně historickou materií, by zprávy o nich neexistovaly.

Práci je třeba číst jinak než jako tradičně pojaté historiografické dílo. Pokud se čtenář oprostí od úzce pojatého očekávání „jak by se mělo řemeslo dělat“, čeká jej nesporně zajímavé čtení s přidanou stylistickou, místy možná i uměleckou hodnotou.

S vědomím všech odlišností a z nich pramenících potenciálních výhrad i toho, že místy má práce ještě nevyzrálý a kolísavý charakter, ji **doporučuji** k obhajobě.

Datum: 6. 9. 2016

Podpis vedoucího práce: